

Разкази от Г. П. Домусчиев. ✓

Къси разказчета подплатени със жизнена правда, чийто автор е рядко в паметта на нашите критици. За това пак той има читатели, които с наслада следят неговите работи. Самобитен, както е самия живот, Домусчиев е написал тия разкази под непосредственото въздействие на живота. И може би за това те носят онай сивина и мудност, каквато е живота.

Темите му са тъжни, защото, колко ли весели минути дава живота на онези, които са мнозинство и на които се е паднал завидния жребий да творят?

Горчив смях, от Тихомир Павлов

Роман в епистолярна форма. Героят — поет, за да не умре от глад в столицата, става работник — електромонтьор. Ала не забравя поезията, която дава смисъл на неговия живот. Тук го постига нещастие: умира без време неговата възлюбителка — бленувана другарка. За утеха той избягва в дебрите на планината. Природата го увлича, но за малко. Мисълта му е там, в живота на вечната измама и суета, сред милите другари, гинящи всред ситата папач. За там мисли той, да се върне след почивка, да се заложи за нови борби и страдания. Той живее с вярата, че кога се завърне в Столицата ще се заложи за труд, който ще бъде източник на добродетели и светлина.

Тъй изнесен живота на героя напомня живота на ония идеалисти у нас, които, колкото и малко днес, са зорници в обзелата ни тъмна нощ. И в тях е утрешната ни надежда.

Дивика, от Бл. Пенева.

Дивика е русокосо, игриво момиче. Пораснала без родители, между чужди, тя запазва само онова, което е нейно. Тя е своеобразна, ала твърде красива, умна и пъргава. Задиря воденчаря Нед и със женска хитрина все намира да се нарече за към воденицата. Идването по тия места на Радил и явяването му като ловец, засядането му в колибата на градинаря, далеч от село; случайните му срещи с Дивика и майсторски подхвърлените думи към нея — извикват смут у Дивика. Тя се бори със себе си. Исква да остане верна на Нед, ала Радил надделява и тя смело зарязва най на край първия. Любовта — сжн, между Дивика и Радил, не трае дълго: след градушка и пороен дъжд, който унищожава ниви и лозя, а реката подрива воденицата и Нед се удавя — дядо Йов открива в селото, че Радил готви друга напаст за селото. Ако се издигнало дързената фабрика и прокара железница тук, — както изучавал и планирал Радил — селото щяло да се измени из дъно. Тогаз селените, събрани една нощ,